

Prof. PhDr. Eduard Eisenmeier

germanista a slavista, významný německý stifterovský badatel

*30. ledna 1905 Březnice

† 22. dubna 1992 Würzburg, Německo

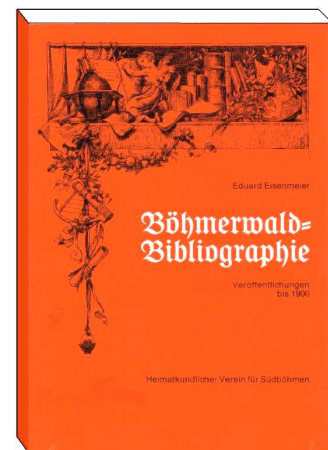
Eduard Eisenmeier se narodil v rodině Franze a Anny Eisenmeierových v Březnici, kde tehdy jeho otec působil jako úředník okresního soudu. Tam také 23. ledna 1907 přišla na svět jeho sestra Gertruda. Téhož roku byl otec přeložen k okresnímu soudu do Prachatic. Zde časem dosáhl místa vrchního oficiála. Rodina bydlila na prachatickém Dolním předměstí v Obecním mlýně čp. 42, jehož majitelem byl tehdy Johann Peter. V Prachaticích Eduard Eisenmeier započal školní docházku a na místním gymnáziu pak studoval až do roku 1922, kdy jeho německá část byla zrušena. Poslední dva roky středoškolských studií absolvoval v Českém Krumlově, kde také maturoval. Následně se zapsal na filozofickou fakultu Německé univerzity v Praze. Zde v letech 1924-1928 studoval slavistiku, germanistiku a filozofii. Svou doktorskou práci zaměřil na místní jména soudních okresů Prachatice a Netolice.

Roku 1929 složil státní zkoušky a jako středoškolský profesor působil nejprve v Lokti a následně v Liberci, zde také na učitelském ústavu. V roce 1941 byl povolán do wehrmachtu a v následujícím roce byl se 6. armádou nasazen u Stalingradu. Po II. světové válce a vyhnání Němců z Československa začal v Německu zprvu jako pomocný dělník, ale v roce 1948 se navrátil k pedagogické práci, nejprve ve Weißenhornu u Ulmu, od r. 1958 ve Würzburgu, naposledy jako ředitel Sieboldova gymnázia. Po odchodu do penze r. 1970 byl ještě po dobu jedenácti semestrů lektorem českého jazyka na würzburšské univerzitě.

Hlavním Eisenmeierovým dílem je čtyřsvazková „Adalbert-Stifter-Bibliographie“ postupně vydaná v letech 1964, 1971, 1978 a 1983. Dalším jeho velkým dílem je Bibliografie Šumavy („Böhmerwald-Bibliographie“, dole viz foto přebalu) vydaná v Mnichově roku 1977, která pojednává o 1078 pracích, které vyšly do konce 19. století. Vědecké Eisenmeierovy články se neomezovaly pouze na dílo Adalberta Stiftera. Byla to i prachatická rodačka Hilda Bergmann nebo Zephyrin Zettl, píšící šumavským dialektem, jimž věnoval svou pozornost. Také zpracoval bibliografii PhDr. Rudolfa Kubitscheka. Svou lásku k Prachaticím projevil mj. i pracemi „Zur Geschichte des Deutschen Gymnasiums in Prachatitz /Böhmerwald/“ (K dějinám německého gymnázia v Prachaticích /Šumava/) nebo „Das alte Literatenbild in der Dekanalkirche zu Prachatitz“ (Starý literátský obraz v děkanském kostele v Prachaticích).

Eduard Eisenmeier byl v roce 1964 hornorakouským zemským hejtmanem jmenován dopisujícím členem Institutu Adalberta Stiftera v Linci. V roce 1972 mu byl rakouským spolkovým prezidentem propůjčen řád „Litteris et artibus“, v roce 1978 mu byla předána cena města Pasova a v prosinci téhož roku jej rakouský spolkový prezident jmenoval univerzitním profesorem. Prof. PhDr. Eduard Eisenmeier měl i celou řadu českých přátel. Svým dílem zanechal i nám velký odkaz.

Jan Antonín Mager

Prachatic, Mlýnská ulice, dům čp. 42 / II (Obecní mlýn). Foto autor, 4. 7. 2011.